

Pontevedra

Novo éxito da "Marcha contra Celulosas"

Por ANTÓN MASA
Secretario da APDR

O pasado Domingo 16 de xuño tivo lugar unha nova "MARCHA CONTRA CELULOSAS" na Ría de Pontevedra; como en anos anteriores a Marcha saiu das Alamedas de Marín e Pontevedra e rematou diante do complexo contaminante de Lourizán, onde se concentraron as máis de 3.000 persoas participantes baixo o lema "POLA NOSA SAUDE E POLO TRABALLO DO MAR". Ao mesmo tempo, facían soar as bociñas os barcos das Asociacións de Mexilloeiros da Ria, que apesar da pouca marea existente moveron-se desde as zonas de Bueu e Combarro para expresar o seu apoio á convocatoria da "Asociación Pola defensa da Ría" e a súa oposición frontal ao complexo. Contou este ano a marcha co apoio de máis de 40 colectivos, e -unha volta máis- deixou-se sentir a falta de sensibilidade dos dirixentes sindicais polos postos de traballo das xentes da Ria e pola problemática medioambiental da nosa bisbarra; agás a CNT, nengún sindicato deu o seu apoio ás reivindicacións ecoloxistas; cabe suliñar, sen embargo, o apoio amosado polas seccións sindicais de Ensino e Banca do sindicato CIG, que -contrariamente á posición expresada polos dirixentes da citada central sindical- fixeron un chamamento público aos seus afiliados e afiliadas para que participasen na Marcha ecoloxista.

É de salientar que, por primeira vez, a convocatoria contou co apoio institucional dun Concello da Ría, o de Bueu, cuxo alcalde, o nacionalista Xosé Novas tomou a palabra ao remate da Marcha para expresar o seu rexemento á fábrica de Lourizán "que está a matar os postos de traballo das xentes de Bueu e que supón un cancro instalado no medio da Ría"; chamou aos veciños/as a seguiren na loita polo peche do complexo e felicitou á "APDR" pola tenacidade nas súas xustas reivindicacións. No mesmo sentido se manifestou Luciano Sobral, alcalde de Póio, que participou na Marcha a título persoal.

Desde a "APDR" ten-se valorado moi positivamente esta nova Marcha contra CELULOSAS e o masivo respaldo social que sigue colleitando, e denuncia-se ao tempo a falta de coordinación existente entre a policía local e a de tráfico -que non tiñan cortado o tráfico na autovía- e a actitude de Protección Civil, que apesares das múltiples solicitudes feitas pola "APDR", non se apresentou. Pola contra -e coma en anos anteriores- a desmedida presencia dos "antidisturbios" da "Policía Nacional" fixo pensar a moitas persoas na incongruencia que supón que as autoridades protexan aos infractores da Lei fronte ás pacíficas reivindicacións da cidadanía que sabe que a razón e a Lei están do seu lado. ■

A denuncia ante o Parlamento Europeu

No mês de xaneiro de 1993 remitimos ao Parlamento Europeu um informe que constava inicialmente de 62 páginas, número que foi acrecentado nas sucesivas ampliacións que se figeron nos meses de marzo, setembro e decembro. Em total, á parte dos escritos, enviaronse duas reportagens fotográficas, um video e mais de cinco mil sinaturas apoianto a nossa queixa.

A través dos documentos referidos denunciavamos a desfeita ecológica que as diferentes obras de concentración realizaron na comarca da Límia ao longo de tres décadas. Com um saldo de mais de 30.000 hectares severamente desflorestadas e com a desecaçom de várias zonas húmidas marginais e relitas da desaparecida Lagoa de Antela.

A nossa intención era comunicar-lle ao Parlamento Europeu a posibilidade de preservar a última zona húmida que ainda fica na comarca e que leva por nome Espazo Natural Veiga de Pontelíñares. Non obstante, este humidal está amiazado de extinçom por umha concentración parcial decretada o 6 de marzo de 1992 para a parroquia de Congosto, que está incluída dentro do mesmo.

Apesar de ser a Límia unha IBA (Area Importante para as Aves) e de que ao nosso entender a Xunta de Galicia non cumple a legislación de Avaliación de Impacto Ambiental europea, o nosso principal alegato fundamentava-se em que a UE (ao cofinanciar os procesos de emparcelamento) quebrantava a proibición de investir fondos comunitarios en projectos que, como as parcelares, provocan a destrucción da natureza. Pedímos, portanto, que a UE non seguisse aportando mais dinheiros mentres o goberno galego non avaliasse e corrigisse o impacto das concentracións.

A VIAGEM A BRUXELAS.

A denuncia foi admitida a trámite e registada como Petição 85/93, para ser estudiada polo Comité de Petições. En vista de que passava o tempo sem termos novas do proceso e aconselhados pola SEO, decidimos reproducir a denuncia e junto com cópia de toda a documentación, remitimo-la à Direcção Geral XI (DG XI) de Méio Ambiente, Protección dos Consumidores e Seguridade Nuclear no mês de fevereiro de 1994. Paralelamente, pusemo-nos en contacto co eurodeputado José Posada, quem imediatamente formulou-lle á Comisión Europea unha pregunta oral sobre o financiamento das concentracións e o seu impacto ambiental, predindo que se levasse unha inspección *in situ*.

José Posada, conñecedor do día em que ia reunirse o Comité de Petições, convidou a Manuel García (Presidente do Mel e membro da AGENG) para que o acompañasse. Ao chegar a Bruxelas, o dia 21 de marzo, o nosso compaño leu abraiado o informe que a Comisión Europea confeccionou como resposta á nossa denuncia para ser distribuído entre os eurodeputados que assistissem á Comisión de Petições.



Café
JOÃO AIRES
Rua Travesa 11 • Telf: 57 01 28 • Compostela